

Publicerad 2012-05-04 19:14 av Linn Korpsång

mitt liv är en storm på sistone, det här är bara tankar samlade på en plats

födas på nytt

jag hoppades att det var slut på sånt här, slut på

dynamitstickans stubin är tänd och brinner som

solen där vid horisonten sjunker sakta i väst, men jag kan

se andra sidan av världen när den snurrar på sin

axeln jag trodde att jag kunde luta mig mot, när tårarna fyller

glaset där det konstgjorda ögat vilar på nätterna får ringar på ytan

där månen speglade sig medan vi stod på strandkanten, klipporna som skar

själen itu, sveket du begått mot mig kommer aldrig att kunna

förlåta dess synder, den man älskar, och allt det där, jag trodde aldrig

att våren skulle komma till vårt vinterland, du höll i

mitt hjärta brister när jag tänker på vänskapen vi borde haft, den som var dyrare än

allt som glittrar är ju inte guld, men det är kanske metall, som ramen,

sängramen min madrass vilar på är av metall, en tjock doft som kväver

fisken som hamnat på land kan inte mer än sprattla i hopp om att komma till tryggheten

tog du ifrån mig, och påstår att alla måste vara själviska för att överleva, men

behövde du hjälp gav jag den, jag gav den alltid till dig, du som

bedragare skall halshuggas, brännas på bål, som häxan jag kanske

är det så att jag borde vara självisk nu, borde kanske ta svärdet och stöta det i ditt

bröstit som skulle vara fyllt av ömhet, av känslor som skulle hedra de som står en

nära skjuter ingen hare, heter det, jag har en pil men aldrig någon
bågen av grenar över mig när jag vandrar mot gläntan skyddar mig från
solen kommer alltid att stiga i öst igen, när natten gått mot sitt slut, och
kanske kan jag också stiga igen, när jag har sett
andra sidan av världen, genom dina
ögonen tåras bara jag tänker på dig, men jag sörger inte längre, jag är inte längre en ensam
krigarinnor står även de fast vid det som ska vara rätt, och jag är en krigarinna, en stark
vind som blåser från västerlandet, där även jag ska

födas på nytt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linn Korpsång med Poeter.se id #31778 innehar upphovsrätten